

SENTÈNCIA de 19 de maig de 2005

Contracte d'assegurança: determinació de l'abast de la responsabilitat de la companyia asseguradora en l'assegurança per robatori.- Prova en la segona instància: improcedència

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Antoni BRUGUERA MANTÉ i M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- La representació processal dels Srs. Santiago S.T. i Josefa Dolores S.S. van formular demanda, de data 14-4-2004, envers el Sr. Marc A.T., com a titular administratiu del negoci "Hotel L." i contra l'asseguradora W., S.A., en virtut de la qual sol·licitava la condemna dels defenents a l'abonament de la quantitat de 3.508 Euros, com a rescabament dels béns sostrets a l'Hotel, més 3.005,06 Euros, pels danys indirectes, més els interessos legals i la imposició de la totalitat de les costes processals.

La representació processal del Sr. Marc A.T. i de la mercantil W.,S.A. van oposar-se a la demanda, per escrit de 28-4-2004, i van demanar que es procedís a desestimar la demanda, amb imposició a la part agent de les costes processals.

II.- L'Honorable Batlle, constituït en Tribunal unipersonal, va dictar sentència, de data 27-10-2004, va dictar sentència i va decidir el que segueix: "DECIDEIX: que ha de desestimar i desestima íntegrament la demanda formulada pels consorts Srs. Santiago S.T. i Josefa Dolores S.S. contra el Sr. Marc A.T. -titular administratiu de l'hotel "L." i la companyia d'assegurances "W. Andorra, S.A.", imposant als instants d'aquests contenciós les costes judicials segons preveu el darrer Considerant de la present resolució".

III.- La part agent ha interposat recurs contra la sentència d'instància i, en data 12-1-2005, va presentar llur escrit de conclusions, segons el qual i pels arguments continguts en el mateix demanava la revocació de la sentència. Per el contrari, la part apel·lada va presentar llur escrit de contesta a les conclusions, en data 15-2-2005, en virtut del qual va sol·licitar que es procedís a la confirmació de la resolució d'instància i a imposar a la part recurrent les costes processals.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY.

FONAMENTS DE DRET

I.- La part agent fonamenta el seu recurs en els següents greuges o motius. En primer terme, manifesta que l'assegurat, el titular de l'Hotel, no va ésser diligent en no comunicar a les autoritats els robatoris esdevinguts. Afegeix que com que no és la primera vegada que aquests fets succeeixen, l'assegurança ha de cobrir la totalitat dels perjudicis produïts, sense que actuï la limitació quantitativa existent. I, en segon terme, entén que va protestar en l'escrit de conclusions per no accedir a la pràctica de la prova orientada a acreditar la sostracció de les caixes fortes o de la impossibilitat d'usar les mateixes, a la vegada que no es pot argumentar, com fa la demanda, que no es prova la preexistència dels productes i el seu bon estat. Per últim, argüeix que consta acreditat que els fets van tenir lloc per una manca de seguretat i vigilància per part de l'Hotel.

II.- El present recurs interposat per la part agent no pot prosperar i els motius que ho justifiquen són els següents. En primer terme, quant a la protesta respecte de la prova, consistent en el requeriment al Servei de Policia per què aportí còpies de les altres denúncies per robatori, s'ha d'indicar que l'Honorable Batlle la refusa per quan entén que un requeriment dirigit a obtenir còpies d'altres denúncies no afecta a la resolució del present litigi entre els agents i els defenents. I cal fer constar que si bé es va formular protesta a la instància, la part recurrent no sol·licita, a l'empara de l'article 73 de la Llei Transitòria de procediments judicials, la pràctica de la prova en aquesta segona instància, per la qual cosa no es pot accedir a la mateixa. I per altra part perquè l'argument que s'empra en aquesta alçada sobre el no funcionament de la caixa forta esdevé una al·legació que no

apareix a la demanda ni a la denúncia que formulen al Servei de Policia ni a la querella criminal que presenten. I és a l'escrit de conclusions quan per primera vegada addueix la part agent que les caixes fortes van ésser sostretes o no funcionaven. Consegüentment, aquesta al·legació introduïda a la fase de conclusions no va poder ésser objecte de proposició i pràctica de prova per la part defenent i no pot ésser atesa no solament pel moment extemporani en el qual es formula, sinó perquè ni a la denúncia ni a la querella ni envers l'Hotel es va formular cap queixa al respecte del funcionament de les caixes fortes; essent aquest un extrem que corresponia provar a la part agent si a través d'ell volia justificar que els objectes de valor i els diners no els va guardar a la caixa forta que existia a l'habitació.

II.- En segon terme, manifesta la part recurrent que l'Hoteler ha de respondre perquè no va actuar amb diligència, tota vegada que no va comunicar el sinistre i no va procedir a denunciar els fets com estableix la pòlissa d'assegurança. Aquest argument tampoc pot provocar la revocació de la sentència d'instància. En efecte, per una banda, l'asseguradora defenent no justifica la manca de cobertura del sinistre en aquest fet, sinó en no emprar la caixa forta destinada per guardar objectes de valor i diners i en la manca de prova de l'existència prèvia dels objectes que es sol·liciten. I, per altra banda, perquè consta provat a les actuacions, com es desprèn de la pròpia denúncia de la part agent al Servei de Policia, de l'informe policial que es troba als folis 37 i 38 i de l'Aute de 24-11-2003, de sobreseïment provisional que fou el gerent de l'Hotel, Sr. Marc A.T. qui va posar en coneixement del Servei de Policia els fets esdevinguts i que les forces de seguretat es van desplaçar a l'Hotel L. a instància de l'esmentat gerent de l'Hotel.

III.- En tercer terme, argumenta la part recurrent que l'agent reconeix l'existència d'una assegurança per a garantir els perjudicis que poden patir els clients de l'hotel i que la mateixa és ampliable, però aquest fet admès, no significa que ens trobem en un supòsit de cobertura de la pòlissa. En efecte, pel que fa als objectes de valor i diner en metàl·lic, consta admès pels agents, en el seu escrit de demanda, que aquests béns mobles no es trobaven guardats en la caixa forta de l'habitació ni tampoc havien estat lliurats als empleats de l'hotel per a la seva guarda i custòdia, per la qual cosa s'ha d'entendre que, no emprant els mitjans de guarda que pels objectes de valor i els diners, oferia l'establiment,

el robatori esdevingut per l'acte d'un tercer no pot ésser imputable a la part defenent; tota vegada que no consta a les actuacions cap prova sobre la manca d'aquestes caixes fortes; ans al contrari existeix un reconeixement de fotografies on es constata l'existència de les mateixes, ni tampoc els possibles defectes o deficiències que les poguessin afectar.

Quant als demés objectes i als danys indirectes, s'ha d'establir el que segueix. L'Honorable Batlle raona en el II Considerant que correspon a la part agent la prova de l'adquisició dels esmentats productes i la del dany indirecte, sense que cap acreditació consti a les actuacions. En conseqüència, sustentar ara que no es pot desplaçar a la part agent la prova de la preexistència d'aquests béns, significa obviar les normes del procés civil, atès que, en seu judicial, les al·legacions de les parts, per certes que puguin ser, si no esdevenen notòries o recolzades per mitjans probatoris que les acreditin, no es poden tenir per provades i, per consegüent, trobant-se'n en el present procés òrfenes de recolzament probatoris les pretensions fàctiques de la part agent, relatives a la preexistència dels béns que diu sostrets i al dany indirecte patit, han de ser refusades i confirmada la resolució d'instància també en aquest extrem.

IV.- La desestimació de tots els motius de greuge que la part recurrent articula en el seu escrit de conclusions s'ha de traduir, en matèria de costes processals, en la imposició a la part recurrent de les costes d'aquesta alçada (arg. Codi 7,51,5).

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMAR el recurs interposat per la representació processal dels Srs. Santiago S.T. i Josefa Dolores S.S. contra la sentència, de data 27-10-2004, dictada per l'Honorable Batlle, i confirmar íntegrament la seva part decisòria. S'escau imposar a la part recurrent les costes processals d'aquesta alçada.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en
serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia,
per al seu coneixement i als efectes escaients,
definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-